

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 300/2008

ze dne 11. března 2008

o společných pravidlech v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy a o zrušení nařízení (ES) č. 2320/2002

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 80 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾ s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 16. ledna 2008,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Za účelem ochrany osob a zboží v rámci Evropské unie je třeba stanovením společných pravidel pro ochranu civilního letectví předcházet protiprávním činům proti civilním letadlům, které ohrožují bezpečnost civilního letectví. Tohoto cíle by mělo být dosaženo stanovením společných pravidel a společných základních norem v oblasti ochrany letectví před protiprávními činy a mechanismů pro sledování jejich dodržování.
- (2) V zájmu ochrany civilního letectví před protiprávními činy obecně je žádoucí poskytnout základ pro společný výklad přílohy 17 Chicagské úmluvy o mezinárodním civilním letectví ze dne 7. prosince 1944.
- (3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2320/2002 ze dne 16. prosince 2002, kterým se stanoví společná pravidla v oblasti bezpečnosti civilního letectví ⁽³⁾, bylo přijato v důsledku událostí ze dne 11. září 2001 ve Spojených státech amerických. V oblasti bezpečnosti civilního letectví je třeba společného přístupu a je třeba zvážit nejúčinnější způsob poskytnutí pomoci po teroristických činech, jež mají závažné důsledky pro oblast dopravy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 185, 8.8.2006, s. 17.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 15. června 2006 (Úř. věst. C 300 E, 9.12.2006, s. 463), společný postoj Rady ze dne 11. prosince 2006 (Úř. věst. C 70 E, 27.3.2007, s. 21) a postoj Evropského parlamentu ze dne 25. dubna 2007 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. března 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 4. března 2008.

⁽³⁾ Úř. věst. L 355, 30.12.2002, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 849/2004 (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 1).

(4) Obsah nařízení (ES) č. 2320/2002 by měl být přezkoumán s ohledem na získané zkušenosti a uvedené nařízení by mělo být zrušeno a nahrazeno tímto nařízením, jehož cílem je zjednodušit, harmonizovat a vyjasnit stávající pravidla a zvýšit úroveň ochrany.

(5) Vzhledem k potřebě větší pružnosti při přijímání bezpečnostních opatření a postupů s cílem zohlednit měnící se posouzení rizik a umožnit zavádění nových technologií by mělo toto nařízení stanovit základní zásady toho, co je třeba učinit k ochraně civilního letectví před protiprávními činy, aniž by zacházelo do technických a procedurálních podrobností týkajících se způsobu provádění těchto opatření.

(6) Toto nařízení by se mělo vztahovat na letiště sloužící civilnímu letectví, která se nacházejí na území členského státu, na provozovatele poskytující služby na těchto letištích a na subjekty dodávající zboží nebo poskytující služby na tato letiště nebo jejich prostřednictvím.

(7) Aniž je dotčena Úmluva o trestných a některých jiných činech spáchaných na palubě letadla, podepsaná v Tokiu v roce 1963, Úmluva o potlačení protiprávního zmocnění se letadel, podepsaná v Haagu v roce 1970, a Úmluva o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví, podepsaná v Montrealu v roce 1971, mělo by toto nařízení rovněž zahrnovat bezpečnostní opatření, která se uplatňují na palubě letadel leteckých dopravců Společenství nebo během jejich letů.

(8) Každý členský stát si ponechává pravomoc rozhodovat o nasazení členů bezpečnostního doprovodu v letadlech registrovaných v daném členském státě na letech leteckých dopravců, jimž vydal licenci, a rovněž zajišťovat v souladu s odstavcem 4.7.7 přílohy 17 Chicagské úmluvy o mezinárodním civilním letectví a v rámci ustanovení této úmluvy, aby se v případě těchto členů jednalo o státní zaměstnance, kteří byli speciálně vybráni a vyškoleni s ohledem na požadované aspekty bezpečnosti na palubě letadla.

- (9) U různých druhů civilního letectví nelze vždy předpokládat stejný stupeň ohrožení. Aby bylo možné udělit odchylky, je třeba při stanovení společných základních norem ochrany letectví před protiprávními činy vzít v úvahu velikost letadla, povahu leteckého provozu nebo četnost provozu na letištích.
- (10) Členským státům by rovněž mělo být umožněno uplatňovat na základě posouzení rizika přísnější opatření než ta, která jsou stanovena v tomto nařízení.
- (11) Třetí země mohou vyžadovat uplatňování opatření, která se liší od opatření stanovených v tomto nařízení, pokud jde o lety z letiště v členském státě do této třetí země nebo přes ni. Aniž jsou však dotčeny dvoustranné dohody, jejichž smluvní stranou je Společenství, měla by mít Komise možnost tato opatření vyžadovaná třetí zemí přezkoumat.
- (12) Ačkoliv mohou v rámci jednoho členského státu v oblasti ochrany letectví před protiprávními činy vykonávat působnost dva nebo více orgánů, měl by každý členský stát určit jeden orgán příslušný pro koordinaci a sledování provádění norem ochrany.
- (13) V zájmu vymezení odpovědností za provádění společných základních norem ochrany letectví před protiprávními činy a stanovení toho, jaká opatření se od provozovatelů a ostatních subjektů k tomuto účelu vyžadují, by měl každý členský stát vypracovat národní bezpečnostní program ochrany civilního letectví před protiprávními činy. Každý provozovatel letiště, letecký dopravce a subjekt uplatňující normy ochrany letectví před protiprávními činy by měl rovněž vypracovat, uplatňovat a zachovávat bezpečnostní program, aby dodržoval toto nařízení a kterýkoli použitelný národní bezpečnostní program ochrany civilního letectví před protiprávními činy.
- (14) Za účelem sledování dodržování tohoto nařízení a národního bezpečnostního programu ochrany civilního letectví před protiprávními činy by měl každý členský stát vypracovat národní program řízení úrovně a kvality ochrany civilního letectví před protiprávními činy a zajistit jeho provádění.
- (15) Za účelem sledování uplatňování tohoto nařízení členskými státy a rovněž s cílem poskytovat doporučení ke zlepšení ochrany letectví před protiprávními činy by Komise měla provádět inspekce, včetně neoznamovaných inspekcí.
- (16) Jako obecné pravidlo by Komise měla zveřejňovat opatření, jež mají přímý dopad na cestující. Prováděcí akty, které stanoví společná opatření a postupy k provádění společných základních norem ochrany letectví před protiprávními činy a které obsahují citlivé informace týkající se ochrany před protiprávními činy, spolu se zprávami Komise o prohlídkách a odpovědmi příslušných orgánů je třeba považovat za „utajované skutečnosti EU“ ve smyslu rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom ze dne 29. listopadu 2001, kterým se mění její jednací řád⁽¹⁾. Tyto skutečnosti by neměly být zveřejněny a měly by být zpřístupněny pouze provozovatelům a subjektům majícím oprávněný zájem.
- (17) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽²⁾.
- (18) Zejména je třeba zmocnit Komisi k přijímání obecných opatření, kterými se mění jiné než podstatné prvky společných základních norem jejich doplněním, ke stanovení kritérií, na základě kterých se členské státy budou moci odchýlit od společných základních norem a přijmout alternativní bezpečnostní opatření, a k přijímání specifikací národních programů řízení kvality. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (19) Pokud ze závažných naléhavých důvodů nelze dodržet lhůty obvykle použitelné v rámci regulativního postupu s kontrolou, měla by mít Komise možnost použít k přijetí společných pravidel pro zabezpečení ochrany civilního letectví postup pro naléhavé případy stanovený v čl. 5a odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES.
- (20) Měl by být podporován cíl „jednorázové bezpečnostní kontroly“ pro všechny lety uvnitř Evropské unie.
- (21) Dále by nemělo být nutné opětovně provádět detekční kontrolu cestujících nebo jejich zavazadel při příletech z třetích zemí, které mají normy ochrany letectví rovnocenné s normami stanovenými tímto nařízením. Aniž by tím bylo dotčeno právo každého členského státu použít přísnější opatření nebo příslušné pravomoci Společenství a členských států, je proto vhodné podpořit rozhodnutí Komise a případně dohody mezi Společenstvím a třetími zeměmi, v nichž se uznává, že normy ochrany uplatňované ve třetí zemi jsou rovnocenné společným normám, neboť je tak prosazována jednorázová bezpečnostní kontrola.
- (22) Tímto nařízením není dotčeno použití pravidel pro provozní bezpečnost letectví, včetně pravidel, která se týkají přepravy nebezpečných věcí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2006/548/ES, Euratom (Úř. věst. L 215, 5.8.2006, s. 38).

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

- (23) Měly by se stanovit sankce za porušení ustanovení tohoto nařízení. Tyto sankce, jež mohou být občanskoprávní nebo správní povahy, by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (24) Prohlášením ministrů o letišti v Gibraltar, dohodnutým během prvního ministerského zasedání fóra pro dialog o Gibraltar konaného dne 18. září 2006 v Córdobě, bude nahrazeno společné prohlášení o gibraltarském letišti učiněné dne 2. prosince 1987 v Londýně a plně dodržování tohoto ministerského prohlášení bude považováno za dodržování prohlášení z roku 1987.
- (25) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž ochrany civilního letectví před protiprávními činy a stanovení základu pro jednotný výklad přílohy 17 Chicagské úmluvy o mezinárodním civilním letectví, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Cíle

1. Toto nařízení stanoví společná pravidla k zabezpečení ochrany civilního letectví před protiprávními činy, které ohrožují bezpečnost civilního letectví.

Poskytuje rovněž základ pro společný výklad přílohy 17 Chicagské úmluvy o mezinárodním civilním letectví.

2. Prostředky k dosažení cílů uvedených v odstavci 1 jsou tyto:

- a) stanovení společných pravidel a společných základních norem ochrany letectví před protiprávními činy;
- b) mechanismy pro sledování jejich dodržování.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na

- a) všechna letiště nebo části letišť umístěné na území členského státu, které nejsou využívány výhradně pro vojenské účely;

- b) všechny provozovatele, včetně leteckých dopravců, kteří poskytují služby na letištích podle písmene a);
 - c) všechny subjekty uplatňující normy ochrany letectví před protiprávními činy, které provozují činnost z prostorů nacházejících se uvnitř či vně letiště a které poskytují zboží nebo služby pro letiště podle písmene a) nebo jejich prostřednictvím.
2. Má se za to, že použitím tohoto nařízení pro letiště v Gibraltar nejsou dotčeny právní postoj Španělského království a Spojeného království, pokud jde o spor o svrchovanost nad územím, kde se letiště nachází.

Článek 3

Vymezení pojmů

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „civilním letectvím“ jakákoli letecká činnost vykonávaná civilním letadlem, s výjimkou činností vykonávaných státním letadlem podle článku 3 Chicagské úmluvy o mezinárodním civilním letectví;
- 2) „ochranou letectví“ kombinace opatření a lidských a hmotných zdrojů určených k zabezpečení civilního letectví před protiprávními činy, které ohrožují bezpečnost civilního letectví;
- 3) „provozovatelem“ osoba, organizace či podnik provozující leteckou dopravu nebo nabízející provoz letecké dopravy;
- 4) „leteckým dopravcem“ podnik zabývající se leteckou dopravou s platnou provozní licencí nebo rovnocenným dokladem;
- 5) „leteckým dopravcem Společenství“ letecký dopravce s platnou provozní licencí vydanou členským státem v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 2407/92 ze dne 23. července 1992 o vydávání licencí leteckým dopravcům ⁽¹⁾;
- 6) „subjektem“ osoba, organizace nebo podnik jiný než provozovatel;
- 7) „zakázanými předměty“ zbraně, výbušniny či jiná nebezpečná zařízení, předměty nebo látky, které lze použít ke spáchání protiprávního činu, který ohrožuje bezpečnost civilního letectví;
- 8) „detekční kontrolou“ použití technických nebo jiných prostředků určených k zjištění nebo odhalení zakázaných předmětů;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 240, 24.8.1992, s. 1.

- 9) „bezpečnostní kontrolou“ použití prostředků, kterými lze zabránit vnesení zakázaných předmětů;
- 10) „kontrolou vstupu“ použití prostředků, kterými lze zabránit vstupu neoprávněných osob či vjezdu vozidel bez povolení k vjezdu nebo kterými lze zabránit obojímu;
- 11) „neveřejným prostorem letiště“ pohybová plocha letiště, přilehlé pozemky a budovy nebo jejich části, k nimž je vstup omezen;
- 12) „veřejným prostorem letiště“ ty části letiště, přilehlé pozemky a budovy nebo jejich části, které nejsou neveřejným prostorem letiště;
- 13) „vyhrazeným bezpečnostním prostorem“ část neveřejného prostoru letiště, kde jsou kromě omezení vstupu uplatňovány další normy ochrany letectví před protiprávními činy;
- 14) „vymezeným prostorem“ prostor oddělený kontrolou vstupu buď od vyhrazených bezpečnostních prostorů, nebo je-li sám vymezený prostor vyhrazeným bezpečnostním prostorem, od jiných vyhrazených bezpečnostních prostorů letiště;
- 15) „ověřením spolehlivosti“ zaznamenané ověření totožnosti osoby, včetně případné dřívější trestné činnosti, jako součást posouzení osobní způsobilosti k přístupu bez doprovodu do vyhrazených bezpečnostních prostorů;
- 16) „transferovými cestujícími, zavazadly, nákladem nebo poštou“ cestující, zavazadla, náklad nebo pošta odlétající jiným letadlem, než kterým přiletěli;
- 17) „tranzitními cestujícími, zavazadly, nákladem nebo poštou“ cestující, zavazadla, náklad nebo pošta odlétající tímž letadlem, kterým přiletěli;
- 18) „potenciálně nebezpečným cestujícím“ cestující, který je buď osobou deportovanou, osobou, jíž byl z důvodů přistěhovalecké politiky odepřen vstup do země, nebo osobou ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody;
- 19) „kabinovým zavazadlem“ zavazadlo určené k přepravě v kabině letadla;
- 20) „zapsaným zavazadlem“ zavazadlo určené k přepravě v nákladovém prostoru letadla;
- 21) „doprovázeným zapsaným zavazadlem“ zavazadlo přepravované v nákladovém prostoru letadla a odbavené pro let cestujícím, který cestuje stejným letem;
- 22) „poštou leteckého dopravce“ pošta, jejímž odesílatelem i adresátem je letecký dopravce;
- 23) „materiály leteckého dopravce“ buď materiály, jejichž odesílatelem i příjemcem je letecký dopravce, nebo materiály, které letecký dopravce používá;
- 24) „poštou“ zásilky s písemnostmi a jiné předměty jiné než pošta leteckého dopravce předávané poštovním úřadům a určené k dodání poštovním úřadům v souladu s předpisy Mezinárodní poštovní unie;
- 25) „nákladem“ jakákoli věc určená k přepravě v letadle jiná než zavazadla, pošta, pošta leteckého dopravce, materiály leteckého dopravce a palubní zásoby;
- 26) „schváleným agentem“ letecký dopravce, agent, zasílatel nebo jakýkoli podobný subjekt, který zajišťuje bezpečnostní kontroly týkající se nákladu nebo pošty;
- 27) „známým odesílatelem“ odesílatel, jenž odesílá náklad nebo poštu na vlastní účet a jehož postupy splňují společná bezpečnostní pravidla a normy dostatečné k tomu, aby tento náklad nebo pošta mohly být přepravovány v jakémkoli letadle;
- 28) „stálým odesílatelem“ odesílatel, jenž odesílá náklad nebo poštu na vlastní účet a jehož postupy splňují společná bezpečnostní pravidla a normy dostatečné k tomu, aby mohl být tento náklad přepravován letadlem určeným pouze pro přepravu nákladu nebo pošta letadlem určeným pouze pro přepravu pošty;
- 29) „bezpečnostní kontrolou letadla“ prohlídka těch částí vnitřních prostorů letadla, do kterých mohou mít cestující přístup, spolu s prohlídkou nákladového prostoru letadla s cílem odhalit zakázané předměty a protiprávní činy namířené proti letadlu;
- 30) „bezpečnostní prohlídkou letadla“ prohlídka vnitřních prostorů a přístupného povrchu letadla s cílem odhalit zakázané předměty a protiprávní činy namířené proti letadlu, jež ohrožují bezpečnost letadla;
- 31) „členem bezpečnostního doprovodu“ osoba, kterou zaměstnává stát k tomu, aby cestovala v letadle leteckého dopravce, kterému tento stát vydal licenci, za účelem ochrany tohoto letadla a osob na jeho palubě před protiprávními činy, jež ohrožují bezpečnost letu.

Článek 4

Společné základní normy

1. Společné základní normy pro ochranu civilního letectví před protiprávními činy, jež ohrožují bezpečnost civilního letectví, jsou stanoveny v příloze.

Dodatečné společné základní normy, jež nebyly stanoveny v okamžiku vstupu tohoto nařízení v platnost, se do přílohy doplňují postupem podle článku 251 Smlouvy.

2. Obecná opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky společných základních norem uvedených v odstavci 1 jejich doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 19 odst. 3.

Tato obecná opatření se týkají

- a) povolených metod detekční kontroly;
- b) kategorií předmětů, jež mohou být zakázány;
- c) pokud jde o kontrolu vstupu, důvodů pro udělení přístupu do neveřejného prostoru letiště a do vyhrazených bezpečnostních prostorů;
- d) povolených metod kontrol vozidel, bezpečnostních kontrol letadel a bezpečnostních prohlídek letadel;
- e) kritérií pro uznávání rovnocennosti bezpečnostních norem třetích zemí;
- f) podmínek, za nichž lze náklad nebo poštu podrobit detekční či jiné bezpečnostní kontrole, a procesu schvalování či jmenování schválených agentů známých odesílatelů a stálých odesílatelů;
- g) podmínek, za nichž se pošta leteckého dopravce a materiály leteckého dopravce podrobují detekčním či jiným bezpečnostním kontrolám;
- h) podmínek, za nichž lze palubní zásoby a letištní dodávky podrobit detekční či jiné bezpečnostní kontrole, a procesu schvalování či jmenování schválených agentů, známých dodavatelů a stálých dodavatelů;
- i) kritérií pro stanovení kritických částí vyhrazených bezpečnostních prostorů;
- j) kritérií pro nábor pracovníků a metody jejich odborné přípravy;
- k) podmínek, za nichž lze použít zvláštní bezpečnostní postupy či osvobození od bezpečnostních kontrol, a
- l) jakýchkoli obecných opatření, jejichž účelem je změnit jiné než podstatné prvky společných základních norem uvedených v odstavci 1 jejich doplněním, jež nebyla stanovena v okamžiku vstupu tohoto nařízení v platnost.

Ze závažných naléhavých důvodů může Komise použít postup pro naléhavé případy podle čl. 19 odst. 4.

3. Prováděcí opatření ke společným základním normám podle odstavce 1 a k obecným opatřením podle odstavce 2 se stanoví regulativním postupem podle čl. 19 odst. 2.

Tato opatření zahrnují mimo jiné

- a) požadavky na detekční kontroly a příslušné postupy;
- b) seznam zakázaných předmětů;
- c) požadavky na kontroly vstupu a příslušné postupy;
- d) požadavky na kontroly vozidel, bezpečnostní kontroly letadel a bezpečnostní prohlídky letadel a příslušné postupy;
- e) rozhodnutí o uznávání rovnocennosti bezpečnostních norem používaných ve třetích zemích;
- f) pokud jde o náklad a poštu, postupy pro schvalování či jmenování schválených agentů, známých odesílatelů a stálých odesílatelů a povinnosti, jež mají plnit;
- g) požadavky na bezpečnostní kontroly pošty leteckého dopravce a materiálů leteckého dopravce a příslušné postupy;
- h) pokud jde o palubní zásoby a letištní dodávky, postupy pro schvalování či jmenování schválených agentů, známých dodavatelů a stálých dodavatelů a povinnosti, jež mají plnit;
- i) definice kritických částí vyhrazených bezpečnostních prostorů;
- j) požadavky na nábor a odbornou přípravu pracovníků;
- k) zvláštní bezpečnostní postupy či osvobození od bezpečnostních kontrol;
- l) technické specifikace a postupy pro schvalování a používání bezpečnostního vybavení a
- m) požadavky a postupy týkající se potenciálně nebezpečných cestujících a příslušné postupy.

4. Komise stanoví změnou tohoto nařízení prostřednictvím rozhodnutí přijatého regulativním postupem s kontrolou podle čl. 19 odst. 3 kritéria, na základě kterých se členské státy budou moci odchýlit od společných základních norem uvedených v odstavci 1 a přijmout alternativní bezpečnostní opatření poskytující dostatečnou úroveň ochrany na základě místního posouzení rizika. Tato alternativní opatření se musí opírat o důvody týkající se velikosti letadla nebo důvody týkající se povahy, rozsahu nebo četnosti provozu nebo jiných důležitých činností.

Ze závažných naléhavých důvodů může Komise použít postup pro naléhavé případy podle čl. 19 odst. 4.

Členské státy uvědomí o těchto opatřeních Komisi.

5. Členské státy zajistí uplatňování společných základních norem podle odstavce 1 na svém území. Pokud má členský stát důvod se domnívat, že se porušením bezpečnosti snížila úroveň ochrany letectví proti protiprávním činům, zajistí přijetí vhodného a okamžitého opatření k nápravě tohoto porušení a k zajištění trvalé ochrany civilního letectví před protiprávními činy.

Článek 5

Náklady na bezpečnost

S výhradou příslušných pravidel práva Společenství může každý členský stát stanovit, za jakých okolností a v jakém rozsahu by náklady na bezpečnostní opatření přijatá podle tohoto nařízení k ochraně civilního letectví proti protiprávním činům měly být hrazeny státem, letištními subjekty, leteckými dopravci nebo jinými příslušnými subjekty nebo uživateli. V souladu s právem Společenství mohou členské státy případně přispívat spolu s uživateli na přísnější náklady na bezpečnostní opatření přijatá podle tohoto nařízení. Pokud je to proveditelné, zpoplatnění nebo převody nákladů na bezpečnost se vztahují přímo k nákladům na poskytování dotyčných bezpečnostních služeb a jsou sestaveny tak, aby pokrývaly pouze příslušné vzniklé náklady.

Článek 6

Přísnější opatření uplatňovaná členskými státy

1. Členské státy mohou uplatňovat přísnější opatření, než jsou společné základní normy uvedené v článku 4. Přitom jednájí na základě posouzení rizika a v souladu s právem Společenství. Přísnější opatření musí být relevantní, objektivní, nediskriminační a úměrná danému riziku.

2. Členské státy o těchto opatřeních uvědomí Komisi co nejdříve po jejich uplatnění. Komise tyto informace po obdržení předá ostatním členským státům.

3. Členské státy nejsou povinny uvědomit Komisi, pokud se dotčená opatření omezují na určitý let v určitý den.

Článek 7

Bezpečnostní opatření vyžadovaná třetími zeměmi

1. Aniž jsou dotčeny jakékoli dvoustranné dohody, jichž je Společenství smluvní stranou, oznámí členský stát Komisi opatření vyžadovaná třetí zemí, pokud se liší od společných základních norem uvedených v článku 4, jde-li o lety z letiště v členském státě do této třetí země nebo přes ni.

2. Komise přezkoumá na žádost dotyčného členského státu nebo z vlastního podnětu uplatňování jakýchkoli opatření oznámených podle odstavce 1 a regulativním postupem podle čl. 19 odst. 2 může vypracovat vhodnou odpověď pro dotyčnou třetí zemi.

3. Odstavce 1 a 2 se nepoužijí, pokud

- a) daný členský stát uplatňuje dotyčná opatření v souladu s článkem 6 nebo
- b) požadavek třetí země je omezen na určitý let v určitý den.

Článek 8

Spolupráce s Mezinárodní organizací pro civilní letectví

Aniž je dotčen článek 300 Smlouvy, Komise může s Mezinárodní organizací pro civilní letectví (ICAO) uzavřít memorandum o porozumění ohledně revizí s cílem zabránit zdvojení úsilí v oblasti sledování dodržování přílohy 17 Chicagské úmluvy o mezinárodním civilním letectví ze strany členských států.

Článek 9

Příslušný orgán

Pokud vykonávají v rámci jednoho členského státu v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy působnost dva nebo více orgánů, určí tento členský stát jeden orgán (dále jen „příslušný orgán“) odpovědný za koordinaci a sledování provádění společných základních norem podle článku 4.

Článek 10

Národní bezpečnostní program ochrany civilního letectví před protiprávními činy

1. Každý členský stát vypracuje, uplatňuje a zachovává národní bezpečnostní program ochrany civilního letectví před protiprávními činy.

V tomto programu se vymezí odpovědnosti za provádění společných základních norem podle článku 4 a popíše opatření, která se od provozovatelů a subjektů za tímto účelem vyžadují.

2. Příslušný orgán zpřístupní náležitě části svého národního bezpečnostního programu ochrany civilního letectví před protiprávními činy, při dodržení zásady „vědět jen to nejnnutnější“, v písemné podobě provozovatelům a subjektům, které na tom dle jeho názoru mají oprávněný zájem.

Článek 11

Národní program řízení kvality

1. Každý členský stát vypracuje, uplatňuje a zachovává národní program řízení kvality.

Tento program umožní členským státům řídit kvalitu ochrany civilního letectví před protiprávními činy s cílem sledovat dodržování tohoto nařízení a jejich národního bezpečnostního programu ochrany civilního letectví před protiprávními činy.

2. Specifikace národního programu řízení kvality se přijímá změnou tohoto nařízení prostřednictvím doplnění přílohy regulativním postupem s kontrolou podle čl. 19 odst. 3.

Ze závažných naléhavých důvodů může Komise použít postup pro naléhavé případy podle čl. 19 odst. 4.

Program umožní rychlé odhalení a nápravu nedostatků. Zajistí rovněž, aby všechna letiště, provozovatelé a subjekty, již jsou odpovědní za uplatňování norem ochrany letectví před protiprávními činy a již se nacházejí na území dotyčného členského státu, byli pravidelně sledováni přímo příslušným orgánem nebo pod jeho dohledem.

Článek 12

Bezpečnostní program letiště

1. Každý provozovatel letiště vypracuje, uplatňuje a zachovává bezpečnostní program letiště.

V tomto programu se popíší metody a postupy, kterými se musí provozovatel letiště řídit, aby dodržoval toto nařízení a národní bezpečnostní program ochrany civilního letectví před protiprávními činy členského státu, v němž se letiště nachází.

Program musí obsahovat ustanovení o vnitřním řízení kvality popisující způsob, jakým má provozovatel letiště sám sledovat dodržování těchto metod a postupů.

2. Bezpečnostní program letiště se předloží příslušnému orgánu, který může případně přijmout další opatření.

Článek 13

Bezpečnostní program leteckého dopravce

1. Každý letecký dopravce vypracuje, uplatňuje a zachovává bezpečnostní program leteckého dopravce.

V tomto programu se popíší metody a postupy, kterými se musí letecký dopravce řídit, aby dodržoval toto nařízení a národní bezpečnostní program ochrany civilního letectví členského státu, z něhož poskytuje služby.

Program obsahuje ustanovení o vnitřním řízení kvality popisující způsob, jakým má letecký dopravce sám sledovat dodržování těchto metod a postupů.

2. Bezpečnostní program leteckého dopravce se na žádost předloží příslušnému orgánu, který případně přijme další opatření.

3. Pokud je bezpečnostní program leteckého dopravce Společenství potvrzen příslušným orgánem členského státu vydávajícího provozní licenci, uznají všechny ostatní členské státy, že letecký dopravce splňuje požadavky odstavce 1. Tím není dotčeno právo členského státu požadovat od jakéhokoli leteckého dopravce podrobnosti o provádění

a) bezpečnostních opatření uplatňovaných členským státem podle článku 6 nebo

b) místních postupů platných na letištích, na kterých provozují dopravu.

Článek 14

Bezpečnostní program subjektu

1. Každý subjekt, který musí podle národního bezpečnostního programu uvedeného v článku 10 používat normy ochrany letectví před protiprávními činy, vypracuje, uplatňuje a zachovává bezpečnostní program.

V tomto programu se popíší metody a postupy, kterými se musí subjekt řídit, aby dodržoval národní bezpečnostní program ochrany civilního letectví členského státu týkající se jeho provozu v tomto členském státě.

Program musí obsahovat ustanovení o vnitřním řízení kvality popisující způsob, jakým má subjekt sám sledovat dodržování těchto metod a postupů.

2. Program bezpečnosti subjektu uplatňujícího normy ochrany letectví před protiprávními činy se na žádost předloží příslušnému orgánu, který může případně přijmout další opatření.

Článek 15

Inspekce provádění Komisí

1. Komise provádí ve spolupráci s příslušným orgánem dotyčného členského státu inspekce, včetně inspekcí letišť, provozovatelů a subjektů uplatňujících normy ochrany letectví před protiprávními činy, aby sledovala, jak členské státy uplatňují toto nařízení, a případně podávala doporučení ke zlepšení ochrany letectví před protiprávními činy. Za tím účelem uvědomí příslušný orgán Komisi písemně o všech jiných letištích sloužících civilnímu letectví na svém území, než jsou ta, na něž se vztahuje čl. 4 odst. 4.

Postupy pro provádění inspekcí Komisí se přijímají regulativním postupem podle čl. 19 odst. 2.

2. Inspekce letišť, provozovatelů a subjektů uplatňujících normy ochrany letectví před protiprávními činy prováděné Komisí nejsou oznamovány. Komise o nich dostatečně včas před inspekcí vyrozumí dotyčný členský stát.

3. Každá zpráva o inspekci provedené Komisí se sdělí příslušnému orgánu dotyčného členského státu, který ve své odpovědi uvede opatření přijatá k nápravě případných zjištěných nedostatků.

Zpráva se poté spolu s odpovědí příslušného orgánu sdělí příslušným orgánům ostatních členských států.

Článek 16

Výroční zpráva

Každý rok předloží Komise zprávu Evropskému parlamentu, Radě a členským státům, ve které je bude informovat o uplatňování tohoto nařízení a jeho dopadu na zlepšení ochrany letectví před protiprávními činy.

Článek 17

Poradní skupina zúčastněných subjektů

Aniž je dotčena úloha výboru uvedeného v článku 19, ustaví Komise poradní skupinu zúčastněných subjektů pro ochranu letectví před protiprávními činy složenou z evropských zastupujících organizací zabývajících se nebo přímo dotčených ochranou letectví před protiprávními činy. Výlučnou úlohou této skupiny bude poskytování poradenství Komisi. Výbor uvedený v článku 19 průběžně informuje poradní skupinu zúčastněných subjektů o celém regulačním procesu.

Článek 18

Šíření informací

Jako obecné pravidlo Komise zveřejňuje opatření, jež mají přímý dopad na cestující. Následující dokumenty se však považují za „utajované skutečnosti EU“ ve smyslu rozhodnutí 2001/844/ES, ESUO, Euratom:

- opatření a postupy podle čl. 4 odst. 3 a 4, čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1, pokud obsahují citlivé informace týkající se ochrany před protiprávními činy;
- zprávy o inspekcích prováděných Komisí a odpovědi příslušných orgánů podle čl. 15 odst. 3.

Článek 19

Postup projednávání ve výboru

- Komisi je nápomocen výbor.
- Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES, s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je jeden měsíc.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES, s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1, 2, 4 a 6 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES, s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 20

Dohody mezi Společenstvím a třetími zeměmi

V případě potřeby a v souladu s právem Společenství mohou být v dohodách o letectví uzavřených mezi Společenstvím a třetími zeměmi podle článku 300 Smlouvy stanovena ujednání, v nichž se normy ochrany před protiprávními činy uplatňované ve třetí zemi uznávají jako rovnocenné normám Společenství, a to s cílem dosažení jednorázové bezpečnostní kontroly u všech letů mezi Evropskou unií a třetími zeměmi.

Článek 21

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro ukládání sankcí za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musejí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 22

Zpráva Komise o financování

Komise podá do 31. prosince 2008 zprávu o zásadách financování nákladů na opatření na ochranu civilního letectví. V této zprávě se zváží, jaké kroky je třeba přijmout k zajištění toho, aby poplatky na ochranu byly využity výhradně k uhrazení nákladů na ochranu a na zlepšení transparentnosti takových poplatků. Zpráva se bude rovněž zabývat zásadami nezbytnými k zajištění nenarušené hospodářské soutěže mezi letišti a mezi leteckými dopravci a různými metodami k zajištění ochrany spotřebitele, pokud jde o rozdělení nákladů na bezpečnostní opatření mezi daňové poplatníky a uživatele. Zprávu Komise bude případně doprovázet legislativní návrh.

Článek 23

Zrušení

Zrušuje se nařízení (ES) č. 2320/2002.

Článek 24

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Použije se ode dne uvedeného v prováděcích pravidlech přijatých postupy uvedenými v čl. 4 odst. 2 a 3, avšak ne později než 24 měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost.

3. Odchylně od odstavce 2 se čl. 4 odst. 2, 3 a 4, článek 8, čl. 11 odst. 2, čl. 15 odst. 1 druhý pododstavec a články 17, 19 a 22 použijí ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. března 2008.

Za Evropský parlament
předseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
předseda
J. LENARČIČ

PŘÍLOHA

**SPOLEČNÉ ZÁKLADNÍ NORMY PRO ZABEZPEČENÍ CIVILNÍHO LETECTVÍ PŘED PROTIPRÁVNÍMI ČINY
(ČLÁNEK 4)****1. BEZPEČNOST LETIŠTĚ****1.1 Požadavky na projektování letiště**

1. Při projektování a stavbě nových letištních zařízení nebo úpravách stávajících letištních zařízení musí být plně zohledněny požadavky na provádění společných základních norem stanovené v této příloze a v prováděcích předpisech k ní.
2. Na letištích se vymezí tyto oblasti:
 - a) veřejný prostor letiště;
 - b) neveřejný prostor letiště;
 - c) vyhrazené bezpečnostní prostory a
 - d) kritické části vyhrazených bezpečnostních prostorů.

1.2 Kontrola vstupu

1. Vstup do neveřejného prostoru letiště se omezí s cílem zabránit vstupu neoprávněných osob a vjezdu vozidel bez povolení k vjezdu do tohoto prostoru.
2. Vstup do vyhrazených bezpečnostních prostorů se kontroluje s cílem zajistit, aby do těchto prostorů nevstoupily žádné neoprávněné osoby a nevjela žádná vozidla bez povolení k vjezdu.
3. Osobám a vozidlům může být udělen přístup do neveřejného prostoru letiště a do vyhrazených bezpečnostních prostorů pouze tehdy, pokud splňují požadované bezpečnostní podmínky.
4. Osoby, včetně členů posádky letadla, musí před vydáním identifikačního průkazu člena posádky letadla nebo letištního identifikačního průkazu oprávněných k přístupu bez doprovodu do vyhrazených bezpečnostních prostorů úspěšně absolvovat ověření spolehlivosti.

1.3 Detekční kontrola osob jiných než cestujících a detekční kontrola vnášených předmětů

1. Osoby jiné než cestující se spolu s vnášenými předměty při vstupu do vyhrazených bezpečnostních prostorů podrobují nepřetržitě namátkové detekční kontrole s cílem zabránit vnesení zakázaných předmětů do těchto prostorů.
2. Všechny osoby jiné než cestující se spolu s vnášenými předměty při vstupu do kritických částí vyhrazených bezpečnostních prostorů podrobují detekční kontrole s cílem zabránit vnesení zakázaných předmětů do těchto částí.

1.4 Kontrola vozidel

Vozidla vjíždějící do vyhrazeného bezpečnostního prostoru se kontrolují s cílem zabránit vnesení zakázaných předmětů do těchto prostorů.

1.5 Dozor, hlídky a jiné fyzické kontroly

Na letištích a případně ve veřejně přístupných přilehlých prostorech se provádí dozor, hlídky a jiné fyzické kontroly s cílem zjistit podezřelé chování osob, nalézt slabiny, které by mohly být využity ke spáchání protiprávního činu, a osoby od páčání těchto činů odradit.

2. VYMEZENÉ PROSTORY LETIŠŤ

Letadla odstavená ve vymezených prostorech letišť, na něž se vztahují alternativní opatření podle čl. 4 odst. 4, se odlišují od letadel, na něž se plně vztahují společné základní normy, aby nebyly ohroženy normy ochrany před protiprávními činy vztahující se na letadla a na cestující, zavazadla, náklad a poštu těchto letadel.

3. BEZPEČNOST LETADEL

1. Před odletem se letadlo podrobí bezpečnostní kontrole letadla nebo bezpečnostní prohlídce letadla s cílem ověřit, zda se na palubě nenacházejí žádné zakázané předměty. Letadlo v tranzitu je možné podrobit jiným vhodným opatřením.
2. Každé letadlo musí být chráněno před neoprávněnými činy.

4. CESTUJÍCÍ A KABINOVÁ ZAVAZADLA

4.1 Detekční kontrola cestujících a detekční kontrola kabinových zavazadel

1. Všichni cestující zahajující let a transferová a tranzitní cestující a jejich kabinová zavazadla se podrobují detekční kontrole s cílem zabránit proniknutí zakázaných předmětů do vyhrazených bezpečnostních prostorů a na palubu letadla.
2. Transferová cestující a jejich kabinová zavazadla mohou být od detekční kontroly osvobozeni, pokud
 - a) přilétají z členského státu, ledaže Komise nebo tento členský stát poskytly informace o tom, že tyto cestující a jejich kabinová zavazadla nelze považovat za podrobené detekční kontrole podle společných základních norem, nebo
 - b) přilétají ze třetí země, ve které se uplatňují normy ochrany před protiprávními činy, jež jsou regulativním postupem podle čl. 19 odst. 2 uznány za rovnocenné společným základním normám.
3. Tranzitní cestující a jejich kabinová zavazadla mohou být od detekční kontroly osvobozeni, pokud
 - a) zůstávají na palubě letadla nebo
 - b) nepřicházejí do styku s jinými odletovými cestujícími podrobenými detekční kontrole než těmi, kteří nastupují do téhož letadla, nebo
 - c) přilétají z členského státu, ledaže Komise nebo tento členský stát poskytly informace o tom, že tyto cestující a jejich kabinová zavazadla nelze považovat za podrobené detekční kontrole podle společných základních norem, nebo
 - d) přilétají ze třetí země, ve které se uplatňují normy ochrany před protiprávními činy, jež jsou regulativním postupem podle čl. 19 odst. 2 uznány za rovnocenné společným základním normám.

4.2 Ochrana cestujících a ochrana kabinových zavazadel

1. Cestující a jejich kabinová zavazadla musí být od okamžiku, kdy jsou podrobeni detekční kontrole, do odletu letadla, v němž budou přepraveni, chráněni před neoprávněnými činy.
2. Odletová cestující podrobení detekční kontrole nesmějí přijít do styku s příletovými cestujícími, s výjimkou případů, kdy
 - a) cestující přilétají z členského státu, pokud Komise nebo příslušný členský stát neposkytl informace o tom, že tyto příletové cestující a jejich kabinová zavazadla nelze považovat za podrobené detekční kontrole podle společných základních norem, nebo
 - b) cestující přilétají ze třetí země, ve které se uplatňují normy ochrany před protiprávními činy, jež jsou regulativním postupem podle čl. 19 odst. 2 uznány za rovnocenné společným základním normám.

4.3 Potenciálně nebezpeční cestující

Potenciálně nebezpeční cestující se před odletem podrobují odpovídajícím bezpečnostním opatřením.

5. ZAPSANÁ ZAVAZADLA

5.1 Detekční kontrola zapsaných zavazadel

1. Všechna zapsaná zavazadla se před naložením do letadla podrobují detekční kontrole s cílem zabránit vnesení zakázaných předmětů do vyhrazených bezpečnostních prostorů a na palubu letadla.
2. Transferová zapsaná zavazadla mohou být od detekční kontroly osvobozena, pokud
 - a) přilétají z členského státu, ledaže Komise nebo příslušný členský stát poskytl informace o tom, že tato zapsaná zavazadla nelze považovat za podrobená detekční kontrole podle společných základních norem, nebo
 - b) přilétají ze třetí země, ve které se uplatňují normy ochrany před protiprávními činy, jež jsou regulativním postupem podle čl. 19 odst. 2 uznány za rovnocenné společným základním normám.
3. Tranzitní zapsaná zavazadla mohou být od detekční kontroly osvobozena, pokud zůstávají na palubě letadla.

5.2 Ochrana zapsaných zavazadel

Zapsaná zavazadla, která mají být letadlem přepravena, musí být od okamžiku, kdy jsou podrobena detekční kontrole nebo převzata do péče leteckého dopravce, podle toho, co nastane dříve, až do odletu letadla, kterým mají být přepravena, chráněna před neoprávněnými činy.

5.3 Spojení zavazadla s cestujícím

1. Každé jednotlivé zapsané zavazadlo je identifikováno buď jako doprovázené, nebo nedoprovázené.
2. Nedoprovázené zapsané zavazadlo se přepraví, pouze pokud bylo buď odděleno od cestujícího z příčin, které cestující nemohl ovlivnit, nebo podrobeno náležitým bezpečnostním kontrolám.

6. NÁKLAD A POŠTA

6.1 Bezpečnostní kontroly nákladu a pošty

1. Veškerý náklad a pošta se před naložením do letadla podrobují bezpečnostním kontrolám. Letecký dopravce přijme náklad nebo poštu k přepravě v letadle, pouze pokud tyto kontroly provedl sám nebo provedení těchto kontrol potvrdil a doložil schválený agent, známý odesílatel nebo stálý odesílatel.
2. Transferový náklad a transferová pošta mohou být podrobeny alternativním bezpečnostním kontrolám, které podrobně stanoví prováděcí předpis.
3. Tranzitní náklad a tranzitní pošta mohou být od bezpečnostních kontrol osvobozeny, pokud zůstávají na palubě letadla.

6.2 Ochrana nákladu a pošty

1. Náklad a pošta, které mají být letadlem přepraveny, musí být od okamžiku, kdy jsou provedeny bezpečnostní kontroly, do odletu letadla, v němž mají být přepraveny, chráněny před neoprávněnými činy.
2. Náklad a pošta, které nejsou po provedení bezpečnostních kontrol dostatečně chráněny před neoprávněnými činy, se podrobují detekční kontrole.

7. POŠTA A MATERIÁLY LETECKÉHO DOPRAVCE

Pošta leteckého dopravce a materiály leteckého dopravce se podrobují bezpečnostním kontrolám a poté musí být do okamžiku naložení do letadla chráněny s cílem zabránit vnesení zakázaných předmětů na palubu letadla.

8. PALUBNÍ ZÁSoby

Palubní zásoby, včetně palubních zásob potravin, určené k přepravě nebo použití na palubě letadla se podrobují bezpečnostním kontrolám a poté musí být do okamžiku naložení do letadla chráněny s cílem zabránit vnesení zakázaných předmětů na palubu letadla.

9. LETIŠTNÍ DODÁVKY

Dodávky určené k prodeji nebo použití ve vyhrazených bezpečnostních prostorech letišť, včetně dodávek pro prodejny bezcelního zboží a restaurace, se podrobují bezpečnostním kontrolám s cílem zabránit vnesení zakázaných předmětů do těchto prostorů.

10. OPATŘENÍ K ZAJIŠTĚNÍ BEZPEČNOSTI ZA LETU

1. Aniž jsou dotčena platná pravidla pro provozní bezpečnost letectví,
 - a) zabraňuje se neoprávněným osobám v tom, aby za letu vstoupily do kabiny posádky letadla;
 - b) potenciálně nebezpeční cestující se za letu podrobují odpovídajícím bezpečnostním opatřením.
2. K zabránění protiprávním činům za letu se přijmou odpovídající bezpečnostní opatření, jako je školení posádky letadla a palubních průvodčích.
3. Vyjma zbraní přepravovaných v nákladovém prostoru se na palubě letadla nesmějí přepravovat zbraně, pokud nebyly splněny podmínky ochrany vyžadované podle vnitrostátního práva a dotyčnými státy nebylo uděleno povolení.
4. Odstavec 3 se použije rovněž na bezpečnostní doprovod, pokud je ozbrojen.

11. NÁBOR A ODBORNÁ PŘÍPRAVA PRACOVNÍKŮ

1. Osoby, které provádějí detekční kontroly, kontroly vstupu nebo další bezpečnostní kontroly nebo které za jejich provádění odpovídají, jsou přijímány, školeny a případně osvědčovány s cílem zajistit, že jsou vhodné k přijetí do zaměstnání a způsobilé k výkonu povinností, které jim jsou přiděleny.
2. Osoby jiné než cestující, které potřebují přístup do vyhrazených bezpečnostních prostorů, musí před tím, než je jim vydán letištní identifikační průkaz nebo identifikační průkaz posádky letadla, absolvovat odbornou přípravu v oblasti bezpečnosti.
3. Odborná příprava uvedená v odstavcích 1 a 2 se provádí ve formě vstupního a aktualizacího školení.
4. Školitelé zapojení do odborné přípravy osob uvedených v odstavcích 1 a 2 musí mít nezbytnou kvalifikaci.

12. BEZPEČNOSTNÍ VYBAVENÍ

Vybavení používané k detekční kontrole, kontrole vstupu a jiným bezpečnostním kontrolám musí vyhovovat stanoveným technickým podmínkám a být způsobilé k provádění dotčených bezpečnostních kontrol.
